

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 37Er/1352/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109214399
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Mihal
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7109214399.7

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci vykonania exekúcie oprávnenej: D. U., nar. XX.X.XXXX, D. X, XXX XX Y., proti povinnému: M. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, U., v konaní o vymoženie 929,42 € ako dlžné výživné k 31.5.2009 a 149,37 € mesačne ako bežné výživné od 1.6.2009 do budúcnosti, vedeným pred súdnou exekútkou JUDr. Máriou Hlavňovou, pod sp. zn. EX 750/09, o návrhoch povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Exekúciu z a s t a v u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Povinný dňa 26.09.2014 doručil tunajšiemu súdu podanie označené ako „Návrh na zastavenie exekučného konania č.k. 37Er/1352/2009, návrh na zrušenie exekučného záložného práva a zaslanie dokladov o úhrade výživného za mesiac December 2013 až August 2014“, a dňa 01.12.2014 podanie označené ako „Návrh na zastavenie exekučného konania č.k. 37Er/1352/2009, návrh na zrušenie exekučného záložného práva a zaslanie dokladov o úhrade výživného za mesiac September 2014 až November 2014“ ktoré súd podľa obsahu posúdil v zmysle ust. §41 ods. 2 O.s.p. ako návrhy na zastavenie exekúcie, ktoré však neobsahovali žiadne nové skutočnosti resp. zákonné dôvody spôsobujúce zastavenie exekúcie. Predmetnými podaniami sa povinný domáhal zastavenia exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku, pričom súčasne žiadal o zrušenie exekučného príkazu záložného práva k nehnuteľnosti. Prílohou týchto podaní boli výpisy o bankových prevodoch na účet oprávnenej. Dňa 14.01.2015 bolo súdu doručené ďalšie podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekučného konania č.k. 37Er/1352/2009, zaslanie dokladov o úhrade výživného za mesiace December 2014 až Marec 2015 formou započítania preplatku vo výške.“ V predmetnom podaní povinný okrem toho, že sa opakovane domáha zastavenia exekúcie poukázal na skutočnosť, že oprávnená prerušila bez vážneho zdravotného dôvodu denné štúdium na B. B. J. Y.. Ako ďalej uviedol oprávnená si našla zamestnanie, pričom navrhol súdu aby súd vykonal dôkaz o uzavretom pracovnom pomere. Okrem uvedených skutočností povinný v prílohe predložil súdu korešpondenciu, v ktorej oznámil oprávnenej aj exekútorškému úradu JUDr. Márie Hlavňovej, že v konaní o zníženie výživného č.k. 22P/185/2008 došlo k započítaniu preplatku na výživnom vo výške 568,85 Eur. Následne dňa 17.03.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené ďalšie podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekučného konania č.k. 37Er/1352/2009, zaslanie dokladu o úhrade výživného za mesiac Marec 2015 formou započítania preplatku vo výške 43,63 €.“ Predmetné podanie posúdil súd podľa obsahu ako doplnenie k návrhu na zastavenie exekúcie doručenému súdu dňa 17.03.2015. V predmetnom doplnení povinný opäť poukázal na skutočnosť, že trvá na zastavení exekúcie podľa § 80 EP pričom okrem iného poukázal na preplatok vo výške 43,63 €. Súčasne predložil súdu aj potvrdenie o úhrade sumy 843,75 Eur - zvyšku trov exekúcie s tým, že predbežné trovy exekúcie sú týmto vyrovnané a to až do ich vyčíslenia exekútorským úradom súdu pri zastavení exekúcie. Záverom svojho podania povinný zdôraznil, že žiada o zastavenie exekúcie, pretože už neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by súd exekúciu nezastavil.

Podľa ust. § 38 ods. 2 z. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Na základe ust. § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa ust. § 80 Exekučného poriadku na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Exekučným titulom v predmetnom konaní je Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/180/2006-116 zo dňa 18.4.2007. V zmysle exekučného titulu bol povinný zaviazaný na úhradu výživného v prospech matky oprávnenej vo výške 149,37 Eur mesačne od 1.1.2005 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, č.k. 22P/185/2008-284 zo dňa 10.8.2012 súd znížil výživné zo strany otca - povinného, naposledy upraveného rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 18.4.2006, č.k. 22P/116/2005-85 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.4.2007 č.k. 7CoP/180/2006-116 zo sumy 149,37 Eur na sumu 50,00 Eur k rukám oprávnenej D. U., P. XX.X.XXXX do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, od 1.12.2011 do budúca. Na základe uvedeného musí povinný uhrádzať nové, znížené výživné oprávnenej.

Súd po preskúmaní písomných podaní povinného ako aj predložených dôkazov (potvrdenia o úhrade výživného a pod.), dospel k záveru, že povinný sa svojimi podaniami domáhal zastavenia exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku, pričom svoje dôvody opieral o vykonané úhrady výživného ním osobne, ako aj úhrady vykonané jeho zamestnávateľom, ktorý mu vykonáva zrážky zo mzdy, z ktorých následne zamestnávateľ uhrádza oprávnenej výživné. Čo sa týka jeho návrhu doručeného súdu dňa 14.01.2015, v ktorom poukázal na skutočnosť, že oprávnená prerušila bez vážneho zdravotného dôvodu denné štúdium na B. B. J. Y. a našla si zamestnanie, pričom navrhol exekučnému súdu, aby vykonal dôkaz o uzavretom pracovnom pomere, a následne exekúciu zastavil, súd k danému návrhu uvádza, že samotná okolnosť, že sa oprávnená zamestnala ešte nespôsobuje dôvody zastavenia exekúcie, nakoľko v súčasnosti je vyživovacia povinnosť, ktorá bola povinnému uložená stále platná a vykonateľná, keďže doposiaľ nedošlo k jej právoplatnému zrušeniu. Nakoľko je vyživovacia povinnosť uložená povinnému v danom prípade judikovaným právom, k zrušeniu tejto povinnosti by mohlo dôjsť iba na základe právoplatného rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti. Takéto rozhodnutie je však až výsledkom samostatného civilného konania o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Keďže je to samostatné konanie, ktoré preskúmava všetky dôvody, či vyživovacia povinnosť uložená povinnému (resp. rodičovi) má svoje opodstatnenie a či je dôvodná, súd preto vykonáva dokazovanie v tomto konaní, keďže v tomto konaní sa rozhoduje o tom, či dôvody na vyživovaciu povinnosť stále trvajú. Preto exekučnému súdu nespadá do pôsobnosti vykonávanie dôkazov preukazujúcich napr. zamestnanecký pomer oprávneného, keďže ani prípadné preukázanie takejto skutočnosti nedáva exekučnému súdu právomoc vysloviť záver o tom, že oprávnený je schopný sám sa živiť, a preto nie je nutné pokračovať v exekúcii. Takýto záver je oprávnený vysloviť súd iba v samostatnom civilnom konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, pričom na základe takto preukázanej skutočnosti môže povinnému zrušiť vyživovaciu povinnosť, čo bude mať následne za následok zastavenie exekúcie. Na základe uvedeného sa exekučný súd nezaoberal návrhom povinného na vykonanie dôkazov o zamestnaneckom pomere oprávnenej, nakoľko takéto dokazovanie nespadá do pôsobnosti exekučného súdu a v

samotnom závere ani nemá vplyv na exekučné konanie, keďže exekučný súd bez právoplatného rozhodnutia o zrušení vyživovacej povinnosti nemôže zastaviť exekúciu iba z toho dôvodu, že oprávnená sa zamestnala.

Súd sa však zaoberal návrhmi povinného na zastavenie exekúcie, ktorými sa domáhal zastavenia exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku. Súd preto poukazuje na ust. § 80 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy, ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. V danom prípade má exekučný súd právomoc exekúciu zastaviť na návrh povinného iba v prípade, ak sa exekúcia vykonáva zrážkami zo mzdy a je možné predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Na základe povinným uvádzaných skutočností si exekučný súd nechal pripojiť exekútorský spis súdneho exekútora, za účelom preskúmania skutkového stavu. V danom prípade bolo na základe vykonaného šetrenia zistené, že povinný je riadne zamestnaný v trvalom pracovnom pomere s pravidelnou mzdou, čo mal súd preukázané z pracovnej zmluvy povinného. Následne bolo zistené, že na základe exekučného príkazu na vykonanie zrážok zo mzdy, zamestnávateľ vykonáva povinnému zrážky zo mzdy, z ktorých je uhrádzané bežné výživné pre oprávnenú. Súčasne mal súd zo spisu preukázané, že výživné bolo oprávnenej riadne uhrádzané pravidelne už dlhšiu dobu, pričom toto jej bolo uhrádzané zamestnávateľom povinného a v niektorých prípadoch aj samotným povinným a dokonca niekedy aj v širšom rozsahu než bolo povinnému uložené exekučným titulom, čo malo za následok vznik preplatkov na výživnom. Súd toto konanie povinného považuje za prejav povinného dobrovoľne plniť svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu aj naďalej, čo s prihliadnutím na okolnosti preukazuje predpoklad, že povinný bude výživné plniť naďalej dobrovoľne.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti preto exekučný súd po zvážení všetkých zákonných dôvodov dospel k záveru, že sú naplnené zákonné predpoklady, ktoré zákon vyžaduje na zastavenie exekúcie v prípade rozhodovania súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a preto súd predmetnú exekúciu podľa § 80 Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil.

O trovách exekúcie rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia a predložení súdu vyúčtovania trov exekúcie súdnym exekútorom.

Súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením návrhom povinného na zastavenie exekúcie vyhovel, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a teda exekúciu v celom rozsahu zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.